

Totuus on tarua ihmeellisempää – ja joskus myös iloisempaa

Moi vaari

Muistatko, kun annoit minulle sen William Goldingin kirjan, jossa poikaporukka haaksirikkoutuu autiolla saarelle ja käy lopulta toistensa kurkkuun? Juttu menee tosi raa'aksi, ja minusta on kumma, että sellainen synkistely on ollut sinun lempikirjasi nuorena.

Mutta arvaas mitä! Nyt huomasin netistä, että ihan oikeasti joskus 1960-luvulla on joukko koulupoikia joutunut asumaan omin päin yli vuoden yksinäisellä Tyynenmeren saaripahasella. Mutta he eivät suinkaan käyneet toistensa kimppuun vaan tekivät yhteistyötä ja selvisivät!

Internetistä siis löytyy kaikenlaista hyvää ja kiinnostavaa. En minä syyttä suotta ole "aina nenä kiinni siinä koneessa" niin kuin sinä väität!

Terv.

Matias

Heipä hei poikaseni!

Hauska kuulla, että Goldingin kirja on jäänyt sinulle mieleen. Kirjallisuudessahan ei ole kyse vain siitä, pitääkö päähenkilöistä ja arvostaako heidän valintojaan, vaan moraalisesti väärästäkin toiminnasta voi kirjoittaa laadukkaasti.

Uteliaine mielinesi ja näppärine sorminesi sinä kieltämättä löydät kiintoisia tietoja internetistä, ja kuulen mielelläni lisää tästäkin tapauksesta.

Minulle muuten tulee koko ajan tähän tietokoneelleni hämmentävä viesti, että tietoturvasani on aukkoja. Mitä suosittelisit tehtäväksi?

Rakkain terveisin

Vaari

Moi taas

Ne olivat tongalaisia poikia, jotka karkasivat veneellä, joutuivat myrskyyn ja päätyivät tosi karulle autiosaarelle. He kuitenkin selvisivät hengissä, pärjäsivät keskenään ja onnistuivat huolehtimaan

toisistaan ja perusjutuista. Kaikki olivat luulleet heidän jo kuolleen, kun heidät sattumalta yli vuoden jälkeen löydettiin ilkiälästä mutta hyväkuntoisina.

Täytyy tunnustaa, että nettijuttujen lisäksi heistä kerrotaan yhdessä ihan perinteisessä kirjassakin. Mutta en nyt kerro siitä sen enempää, että voit yllättyä jouluna lahjapaketteja avatessasi...

Voisin poiketa lauantaina ja katsoa sitä tietoturvapäivitystä.

M.

Tervetuloa, Matias!

Alan jo nyt innolla odottaa joulua ja mahdollista pakettiani!

Tästä näet, että kun antaa, niin myös saa. Tällä kertaa aivan konkreettisesti! Minä annoin sinulle julmuudesta kertovan kirjan, ja nyt sinä olet antamassa minulle paitsi lukuelämyksen niin myös uskon ihmisten hyvyyteen ja yhteistyökykyyn.

Loistavaa!

Vaari